

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 696. Sergii Pap. Annus 9. Leontii Imp. Annus 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

posterior, qui Apostolo dignis miraculis testatam ipsi
sequi fidem Christianam integram ac sinceram: mi-
serentiam vero reddidit sunt omnium hominum, vbi relicto
anti quo tunc patris sacrosancto deposito, secum voces a-
lienorum, per petrupta haec etiam in profunde conuertunt
inferni.

Hoc eodem anno sexcentesimo nonagesimo quinto,
die nona Februarii sanctus Ansbertus Episcopus Rotho-
magensis vir sanctitate clarissimus ex hac vita in caelum
felicitate migrat, cum ante calumniam passus, solum ve-
tere missus in exilium coegeretur iussu Pipini supremo
saugentis magistratu, de quo Angradus monachus ita
scribitur:

Cum inter principes Francorum sana esset exorta discordia ob
maliformem regni dissolutionem, callidus humani generis hostis ma-
lignorum contra Dei familiam seque fecit invidiam, qui Pipino
principi fraudulenter suggereret, praeferat virum sanctum adner-
sum conuersari tractat confusa. Desiderante enim de ordine prin-
cipatus Narratione illustri, & eius filio ac supplantatore nefando
Gisfrido Pipino praefecturam administrationem, Domino largi-
tione adque est: quo tempore incutatur quid ipsum principem pre-
fatus Pontifex sanctus, iussu eiusdem exilio deportatur in Alaman-
norum manserunt, quod est situm in territorio Hammonensi super
sambre fluvio, cui tempore illo praerat venerabilis Halidulphus
abba. Nullo extante crimine, humiliter exili subit arumnam.
Quomodo autem in de liberatus reuertus in patriam, te-
leposum moris accipiens, sacrificio M. ille praetio sepa-
ratur, & se felicitate Deo spiritum reddidit, ipse au dicitur
testatur, simulque subsecuta post obitum miracula narrat,
& in fine praesentem annum eius migrationis signat; quem in
consula.

Eodem quoque anno ex hac vita migrasse S. Audomari
Mogonorum Episcopum, certum est. Praedica-
tione ille Apostolus Tantiannensium, & eius quidem: nam
licet die ante populus ille Euangelii praedicatione im-
butus esset, tamen negligentia praefatum in deterius lapsus,
tenum idolo um cultum, quem reliquerat, est
fatum; sed tanti viri praedicatione excelsus est, arque
per se reddidit Christianus, operante diuinitus, vna
cum praedicatione, miraculorum quoque vi uere. Extrane-
us ad coepetate gestis, a Fulchardo conscripta. Hic
re obiter mentio facienda est de sancte Austebertha vir-
gine, quae ab eodem sancto Audomaro Deo consecrata
egregia claruit sanctitate; cuius vitae Acta scriptis man-
data habentur.

IESU CHRISTI
ANNVS 696.
SERGII PAP. LEONTII IMP.
Annus 9. Annus 3.

CEQVITA Christi annus sexcentismus nonagesi-
mus sextus, Indictione nona, quo vir Apostolicus
Willibrordus, siue Willibrordus, qui ante annos
ex Romanu ueniens auctoritatem praediciendi Euange-
lium (vt dictum est) pluribus in conuentione in fide-
lium collegisset, iterum Romanu ueniens ad eundem
Sergium Papam ab eodem Episcopus ordinatur. Opus
plane diuinitus in his recognoscitur: accidit enim secun-
dum illud mysticum Domini in Iob e: Namquid mitte-
re filios, & filios, & uentura diuinitus, Adsumus? Non
tamen est Apostolice sedis mittit et tunc filios in Eu-
angelii praedicationem ad gentes, sed & eisdem por-
tiones manipulos suos recipere reuertentes, no asaque i-
psum erigere sedes, Episcopales. Vbi enim fuit siue Fri-
sones Euangelium accepissent, vt eis daretur Episcopus
laborant, qui eos bello perdidit Pipinus princeps.
Non decessit in Galliarum proximis regionibus nobilis-

simatum Ecclesiarum Episcopi: sed quod noui erigeret
sedes, sciretur etiam ab exercituum ducibus, solius esse
Romani Pontificis, idcirco curae illi fuit, vt idem Ro-
man missus, vbi acceptat ad praediciandam Euange-
lium apostolatum, nouus rediret facis ritibus ordina-
tus Episcopus. Porro rem gestam petreuerit Beda sic
narrat si:

Postquam vero (inquit) per annos aliquot in Frosia, * qui adue-
nerant, docuerunt, missi Pipinus, sancte omnium consensu, virum
venerabilem Willibrordum Romanu, cuius ad huc Pontificatum Ser-
gii habebat, postulans, vt eidem Frisonum genti Archiepiscopu ordi-
naretur: quod ita vt petierat impletum est anno ab incarnatione
Domini sexcentesimo nonagesimo sexto. Ordinatus est autem in Ec-
clesia sancta martyris Caeciliae die natalis eius, imposito sibi a Papa me-
morato nomine Clementis, ac mox remissus ad sedem Episcopatus
sui, id est, post duas quatuordecim, ex quo in urbem uenerat. Dona-
uit autem ei Pipinus locum cathedrae Episcopalis in castello suo illu-
stri, quod antiquo gentium illarum vocabulo Fritalburg*, id est,
oppidum Willibrordum, lingua autem Gallica Traictum uocatur, ubi
quo adificata Ecclesia, reuerendissimus Pontifex longe lateque uer-
bum fidei praedicans, multoque ab errore reuocans, plures per illas
regiones ecclesias & monasteria nonnulla construxit. Nam non
multo post, alios quoque illi in regionibus constituit ipse Anti-
stites ex eorum numero fratrum, qui uel se cum, uel post se illo ad pre-
dicandum uenerant: ex quibus aliquanti iam dormierunt in Do-
mino: ipse autem Willibrordus, cognomento Clementis, adhuc super-
est, longae uis uenerabilis aetate, uisus trigessimus & sextus in-
Episcopatus habens annum & post multiplices militiae celestis
agones ad praemia remunerationis superna tota mente suspirans.
haec Beda, declarans his pariter tempus quo ista scribe-
bat, anno uidelicet Domini septingentesimo trigesimo-
secundo.

Heceadem de ordinatione per sanctum Sergium in
Ecclesia Romae Willibrordi siue Willibrordi, & in Clemen-
tem mutatione, meminit etiam Marcellinus in rebus
gestis sancti Sauberti, vnus ex eius in Euangelii praedi-
catione consocii. Eius uero Acta, quae pluribus pro-
fationibus est Albinus Flaccus, discrepant a Bedae historia,
dum ille tradit fuisse consecratum in Ecclesia sanctae Ca-
eciliae, ibi autem legitur id factum in basilica sancti Petri:
idemque Albinus tradit, eandem ordinationem haud
sine praecedenti propheta, Quina, inquam, manifesta-
tione, fieri contigisse. Audi ergo, quae ipse referat his
uerbis:

Et sic cum honorifica legatione, & numeribus auctoritati Apo-
stolicae condignis, Romam directus est. Sed die quarta, priusquam
illu uenerat, beatissimus Apostolicus Anglicam in semina responsione
admonuit eum, vt illum cum summo honore susciperet, & quod
multarum animarum esset illuminator futurus, a Deoque electus
& ad hoc uenisset, vt summi ab eo sacerdotii honorem susciperet, ni-
hilque ei negandum esse, quicquid petisset. Quae factus Apostolicum
admonitione certus, cum magno gaudio & summo cum suscipit
honore: & vt in eo sule agnoscit seruorem religionis deuotionem,
sapientia plenitudinem, die competenti populo adueniente, aduo-
catus venerabilibus ad societatem ministerii sacerdotibus, publice in
ecclesia beatissimi Petri principis Apostolorum cum magna dignita-
te more Apostolicum eum ordinant Archiepiscopum, ac ordinato
nomen imposito Clementis, vestimentisque suis sacerdotibus in-
dunt eum, & sancto quasi superhumerali Aaron, pallio dignita-
tis, & inducunt consensu gloria: & quicquid uoluit, uel po-
tuit, aut in patrociniis sanctorum, aut in rebus Ecclesiasticis,
cum tota uicinia alacritate tradidit illi; firmatumque benedi-
ctione, donu daturum, cum salutaribus preceptis iterum eum in go-
pium Euangelii remisit. Porro reditum eius in Germaniam co-
tingisse anno sequenti, testatur Marcellinus. Sane quidem
quod consecratus fuerit (vt testatur Beda) die nata-
li sanctae Caeciliae, non potuit nisi anno sequenti in Fri-
siam rediisse, quae igitur post haec contingerent, suo loco
dictum sumus.

Sed quid interim memoratu dignum coapostolus
Saubertus (quem anno superiori ordinatum diximus
a sancto Willifido Episcopo) operatus sit, Ma cellinus,
qui comes peregrinationis ipsius & Actorum scriptor
et adhaesit, vt Lucas Paulo, haec ait de eius reditu, &

Red. lib. 1.
cap. II.
* Italia

Willibrordus
ordina-
tione
Clemens
dictus
Willen-
burg

III.
Exstant a-
ntiq. sup. dia
7 Nouemb.
tom. 6.
S. SERGIO
PAP. 8.
QVOD O-
RDNATUM
FUIT PER VI-
BRORDUM

IV.

DE MOR- TYOA S. SVYBER- TO AD VI- TAN RE- VOCATO.

in verbi dei predicatione profectu a: Igitur sanctissimu... in verbi dei predicatione profectu a: Igitur sanctissimu...

Conuertebat vero sua dulcissima predicatione sero totum comitatum Teisterbandie...

Quomodo autem, dum vnum ex illis Deo idem Pontifex dedicaret hoc ipso anno, submersum in Rheno...

Diuina namque providente clementia, dum sanctus Sumbertus anno ab incarnatione Domini sexcentesimo nonagesimo sexto...

Tandem eadem die hora fere duodecima, a piscatoribus in sagena cum multo dolore inuenta, lenienter portatus fuit in domum parentum...

Et accipiens dexteram submersi, dixit: De nocte Domini SV CHRISTI crucifixi...

viderent finem, sequentur famam ipsorum in plura Martia...

Guntbertus vero hu. modis, memet qualiter idem sanctus Sumbertus in eadem civitate captus...

Sanctus vero Sumbertus ipsum humiliter deprecatur, & benedixit suscipiens, benigne consolabatur...

Igitur transiit ipse anno Leuca cum vna ad defensionem Alpula sui...

Erat autem Splinterus submersus, deinde ex templo Martia portatus in domum patris sui...

Et accipiens dexteram submersi, dixit: De nocte Domini SV CHRISTI crucifixi...

Et accipiens dexteram submersi, dixit: De nocte Domini SV CHRISTI crucifixi...

VI.

ad DEVS in celo & in terra, quam Dominus IESVS CHRISTVS...

Donque leinquo accurrentes parentes & cognati infirmas...

Altra denique die congregata infirma turba hominum Paganorum...

Erat autem civitas, licet Pagana, sub potestate Christianorum...

Non pretermittimus dicere, iidem quoque temporibus...

cum saeculo primam se abdicans, arctissimum humanis...

Iam vero conuertamus orationem ad res Orientalis Imperij...

Quod ad Africam pertinet: terram saepius, depre-

Quod vero ad eorundem Africanorum mores spectat: ex canone...

Bed. lib. 5. c. 11. Da EVY-RO INDI-CIO PLV-RARXEM-PLA MON-STATA. c. Item ab. 3. c. 14. 31.

XIII. d. Cedren. in Annal. hoc an. LEONTIVS SIGITVR AB-IMA-RISIMPE-RAT.

* al. Apbi-matim.

XIV. AFRICA TERRITVS A SARRACENIS POSSESSA.

Greg. lib. 2. cap. 23.

XV. g. Sex. Syn. 2. tit. 2. QUARE MORIS AFRICANORVM.